

Kiemelt versek: 1., 10., 12–13.

1. Áld - jad, lel - kem, az U - rat, és tiszteld,
Di - cső - sé - gé - vel rak - va menny és föld.
A te fel - sé - ged, U - ram, nagy és e - rős,
A te é - kes - sé - ged nagy szép és fé - nyes.
Te öl - tö - ze - ted é - kes és tiszt - ta,
Szép vi - lá - gos - ság szár - ma - zik ró - la.
Az e - ge - ket szé - le - sen ki - ter - jesz - téd,
Mint egy kár - pi - tot, úgy fel - é - ke - sí - téd.

2. A vizet körüléd, mint kamarát, / Jól megépítéd, mint szép palotát.
/ A felhőkön úgy jársz, mint egy szekéren, / A szelek szárnyukon
hordoznak szépen. / Angyalidat sebes szélle teszed, / Száguldó
postáidként kiküldöd; / Mennydörgés, tűzláng, villámlás előtted,
/ Mint kész szolgálid, úgy függnek tetőled.